

[Accueil](#)[Revenir à l'accueil](#)[Collection Mythologiae libri decem, Venise, Segno della Fontana, 1567](#)[Collection Mythologia, Venise, 1567 - Livre III](#)[Item Mythologia, Venise, 1567 - II, 00 : De uno rerum omnium principio & auctore Deo](#)

Auteur(s) : Conti, Natale

Collection Mythologia, Francfort, 1581 - Livre II

[Mythologia, Francfort, 1581 - II : De uno rerum omnium principio & autore Deo](#)
est une version augmentée de ce document

Collection Mythologie, Paris, 1627 - Livre II

[Mythologie, Paris, 1627 - II, 01 : D'un seul Dieu, principe & Createur de toutes choses](#)
est une transformation de ce document

Collection Mythologie, Lyon, 1612 - Livre II

[Mythologie, Lyon, 1612 - II, 00 : D'un seul Dieu principe & createur de toutes choses](#)
est une transformation de ce document

Informations sur la notice

Auteurs de la noticeÉquipe Mythologia

Mentions légalesFiche : Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle). Licence Creative Commons Attribution – Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)

Présentation du document

PublicationVenise, Comin da Trino, 1567

ExemplaireMunich (Allemagne), Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ) , Res/4
Ant. 50

Formatin-4

langue(s)

- Grec ancien
- Latin

Pagination24v°-25r°

Notice créée par [Équipe Mythologia](#) Notice créée le 30/04/2018 Dernière modification le 28/11/2024

NATALIS COMITIS MYTHOLOGIAE,

LIBER SECVNDVS.

10

De vno rerum omnium principio & auctore Deo .

XPLICATA sunt à nobis superius Serenissime Carole Rex nonnulla, quæ ad antiquorum Deorum naturam cognoscendâ pertinebant : & qualis illi erga homines, & quales inter se fuerint patefecimus, & quod nullus denique fuit illorum sempiternus, nisi cum eorum nominibus pro rerum naturalium formis antiqui sapientes vterentur. Nunc autem consequens est vt demonstremus vnum fuisse rerum omnium principium,

- 20 vnumq; autorem, per quem omnia procreata fuerint, & in lucem edita, cum nullus ex iis Deus fuerit, vt dictum est; neq; plures Dii simul esse possint. Sed hoc quoad fieri poterit quàm breuissimè explicemus, quoniam hæc vna disputatio vel magnum volumen posset implere, si quæcunque necessaria sunt, inuestigemus. Nam cum rerum multarum sub eadem forma positarum numerus imbecillitatem arguat singularium, quia procreatione filiorum indigeant, & morti sint obnoxii, frustra in tanta Deorum multitudine colenda laborabimus, quia & illi nos aliquando debent, & semper noua vota Diis junioribus erunt concipienda. At quid aliud sexus significat quàm interitum? quod enim oritur, & intereat aliquando necesse est: quia omnia quæ oriuntur constant ex quibusdam principiis, in quæ denique soluantur. Si omnes Dii sint mares, aut feminae, & ad procreandum apti, nihilque producant, multo magis sequetur absurdum: frustra enim potest is, qui nunquam vim suam exercet, quare vbi sit sexus, ibi procreare necesse sit, atque ibidem Dei natura sempiterni esse non potest. Erit igitur necessariò vnus Deus, qui neque genitus erit, neque generabit ex se alium, cuius substantia ab ipso disideat. Nam veri, plique Theologi Deam generare Filium tradunt, sed eiusdem substantiæ. & idem immortalis existens cum ex nullis principiis conset, nullum sortitus est temporis principium. Rursus cum sit principii expers, potentia exillet infinita, quoniam finitorum corporum, rerumq; omnium finitarum finita est pro corporis ratione potentia & virtus; quare omnipotens fuit merito ab antiquis appellatus; & cum nullus ante Deum visus sit, cum primus is extiterit, dictus est Protogonus siue primogenitus ac primus, vt est apud Orpheum in Hymnis. erit is igitur rerum omnium quæ sunt, autor necessariò existimandus. Enimvero cum magna fuerit inter sapientes de naturalium corporum materia disceptatio, quod alii vnum, alii plura rerum naturalium principia generationi subiicerent, nemo tamè adeo fuit inops consilii, qui plures Deos opifices introduxerit. Nam & Thales Milesius vnus è septem sapientibus, æquam rerum omnium principium ratus,

tus, mentem inquit cuncta ex illa formasse, & Anaxagoras Clazomenius cū ē similibus inter se particulis corpora naturalia consiliter credidisset, inutilem earum presentiam esse arbitratus, nisi opifex ad eas inter se componendas accessisset, quem diuinam mentem appellauit, cuius hoc celeberrimum carmen circumfertur;

Νῆος δὲ θεῶν ἀναγκαστὴρ οὐρανὸν ἀείρησεν.

Mens auctor vna est omnium quæ cernimus.

Pythagoras Samius principia rerum omnium numeros ratus, cum monadē ac binarium introduceret, materiam scilicet & opificem, Deum in medium protulit, quem per monadem significauit. Empedocles Agrigentinus post elementa quatuor, quæ tanquam generationis materiam introduxit, quod videret ea esse per se segnia & inutilia, amicitiam opificem & conciliatricē, dissidium corruptionis causam putauit. Socrates & Plato post materiam & Idæam, quæ vt formæ exemplar intelligitur, Deum addiderunt generationis autorem. Zeno Citieus cum formam nusquam sine materia posse consistere crederet, solam materiam & Deum cuncta efficere dixit, quod ex iis forma oriretur cum ad opus accederent. Anaximander qui infinitum, Anaximenes qui aerem, Heraclytus qui ignem, Epicurus qui corpora solida, nō creata, sempiterna, mente percepta, quas atomos vocat, Aristoteles, qui materiam & formam principia putarunt esse omnium, cum nihil de opifice dixerint, aut simulantē de Deo quidpiam dixerunt, nullumque crediderunt esse, aut eum res humanas non curare putarunt. Quī enim potest quod nusquam est existentī accedere sponte sua, & a nemine accersitum aut id, quod neque rationem in se habet, neque cognitionis initium, quomodo potest rem tam præclaram ad se accersire, & vt ad se veniat impetrare? An fieri potest vlllo tempore poculum vel si sit argentum, nisi artifex ad poculi formam illud perducatur? nunquam profectō forma sua sponte accedet ad argentum, neque argentum illam non audientem omnino vlllo tempore aduocabit: quæ res vt in iis quæ sunt artis, ita in nature actionibus cōtingit. nihil enim fieri potest, quod non fiat diuina providentia. Quare mihi valde ridiculi videntur illi, qui omnia fortunæ attribuunt, mundumque ipsum ex minimis corporibus assidue celeriterque fortuito & temerario motu agitata multis in vnum conglomeratis coagmentatum fuisse censuerunt: qualis Epicuri & Democriti fuit opinio. Nam tametsi de Deo nescio quid balbutiebant, tamen in idem propē cum Diagora Milefio, & Theodoro Cyrenensi, Eumeroque Tegeate reciderunt. Patet igitur neque sine opifice Deo quidquam fieri posse, nec Deos esse plures, sed vnum, & eundem sempiternum, & cuius infinita sit potentia, & eum esse rerum omnium autorem, qui neque mas est, neque femina, at num Iupiter is sit ab antiquis appellatus, an alius fuerit Iupiter, nunc perquiramus.

De Ioue.

Cap. I.

AGe vero Iupiter is, quem patrem hominum, ac Deorum Regem appellarunt antiqui, quid diuinitatis habuerit, aut quam originem, nunc inuestigemus. Sed quoniam non vnus, ac plures Ioues fuerunt, idcirco varia loca in quibus natus sit, varique educationes, & varix res gestæ Iouis a variis scriptoribus referuntur. Nam Iupiter, qui Saturni filius fuit,

G ad